

Питіе-то, чтомъ влѣзе въ уста-та, смѣши ся съ плюнкѣ и лигы на прѣгълнѣто минува прѣзъ пищевода въ желудѣка, дѣто като стигне размѣси ся съ пищеварителны-ты сокове, па ако е было проста вода, то за 10 минуты ся попива отъ тѣнky-ты желудѣчны жилицы. Само кога ся піе много вода, тогава нѣколко отъ неѣ проминува и въ тѣнko-то чирво, нѣ то не е спротивъ направѣ-тѣ на тѣлесно-то устройство. Подолѣ отъ тѣнko-то чирво тврѣдѣ рѣдко стига вода, зачтото доклѣ да стигне тя ся попива. Отъ съставены-ты питія, напр. отъ чорбѣ, млѣко, пиво, вино, само вода-та ся попива, а колкото други примѣсены вещества има у тѣхъ, всицкы-ты остаятъ у стомаха за да ся сварятъ у него както и всяко друго ѣстіе. Растопена соль у стомаха ся попива до край, а пакъ масло (отъ маслины, отъ орѣхы и пр.) трѣбува да ся протури и смеле, както всяко друго ѣстіе. Отъ червено вино само багрилка-та му (боя-та) остая у стомаха. Оттука ся познава, че вода и алкоолъ (спиртъ) изъ стомаха направо влизать въ кръвь-тѣ; оттова ся и опива чловѣкъ веднага чтомъ піе нѣкое спиртливо питіе, и залисва ся не отъ това, че му удари и прилѣе кръвь въ мозѣка, а отъ това, че алкоолъ-тѣ размытъ и размѣсенъ у кръвь-тѣ влиза право въ мозѣка. Отъ казано-то ся разбира, че питіе-то достига въ кръвь-тѣ изъ найкѣсъ пѣтъ.

Побавно влиза въ кръвь-тѣ ѣстіе-то; то най-напрѣжъ трѣбува да ся сдоби и сгваче у уста-та, а послѣ да ся смеле у стомаха. Дробеніе-то и гва-цаніе-то ся врѣши отъ зѣби-ти съ помощъ отъ мышцы, отъ языка и отъ челюсти-ы. Доклѣ ся